

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119434754
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119434754.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jozefa Turzu v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. D., korešpondenčná adresa: A. XXXX/XA, XXX XX W. C. C., R. republika, o zaplatenie 960,43 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 42Csp/94/2020-156 zo dňa 26. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 960,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 960,43 eur od 18.12.2018 do zaplatenia a nahradenia trov konania titulom postúpenej pohľadávky zo zmluvy č. 0422813562/0900 zo dňa 21.01.2004 uzatvorenej medzi žalovanou a O. O., a.s. (postupca pohľadávky). Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 52 ods. 1, § 39, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2 OZ a ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej zo zmluvy o úvere, nakoľko nepreukázal, že vstúpil do práv pôvodného veriteľa. Mal za to, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku určuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Banková pohľadávka môže byť postúpená, ak je po prvé splatná a to až po predchádzajúcej, a to je druhá podmienka písomnej výzvy a kumulatívne tretia podmienka, musia byť splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Splnenie uvedených podmienok je dôležité z dôvodu, že po postúpení pohľadávky mimo banky už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal splnenie podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Z dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť celého úveru listom zo dňa 21.07.2017. Žalobca ani jeho právny nástupca nepreukázal doručenie tohto oznámenia a ani to, že by k uplatneniu práva vyhlásiť úver za predčasne splatný v celosti došlo najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za stavu, keď banka súčasne vopred, v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornila žalovanú ako dlžníka na uplatnenie tohto práva. Oznámenie banky o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 21.07.2017 je preto neplatný právny úkon, ktorý nemôže vyvolať žiadne právne účinky. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz o existencii takejto výzvy a jej doručení žalovanej. Bez ohľadu na to, v danom prípade, absentovala aj následná písomná výzva banky

na zaplatenie dlhu po uplynutí 90 kalendárnych dní po dni mimoriadnej splatnosti úveru. Oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré obsahovalo výzvu na splatenie celej pohľadávky zosplatennej ku dňu 21.07.2017 nebolo preukázané vykázaním doručenia žalovanej. Uvedené zosplatenie úveru posúdil ako neplatné pre rozpor so zákonom, potom je bez právneho účinku aj výzva obsiahnutá v tomto oznámení, ktorá vyzývala žalovanú na zaplatenie celej zosplatennej pohľadávky, a teda táto nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. 262 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalovanej spore, ktorej však žiadne trovy preukázateľne nevnikli.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhovel žalobe resp. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 297 pís. b) CSP. Nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávane, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. Konaním súdu došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania tým, že mu neumožnil reagovať na vnímanie určitých skutočností zo strany súdu ako sporných, pričom poukázal na rozhodovacia prax krajských súdov. V konaní bolo nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný bol v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi najneskôr od 06.07.2009, kedy naposledy titulom úveru uhradil postupcovi plnenie vo výške 79,66 eur, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 17.12.2018. Žalovaný bol opakovane postupcom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, okrem iných výziev, výzvou zo dňa 17.05.2017, výzvou zo dňa 21.07.2017 (označenou ako „Výpoveď zmluvy“) a výzvou zo dňa 12.09.2018, kedy postupca evidoval omeškanie viac ako tri mesiace. Keďže tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo potrebné považovať za nesporné skutkové tvrdenia. Ďalšie skutkové tvrdenia - ohľadom doručovania výzvy v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, neboli protistranou popreté, a preto ich taktiež treba považovať za nesporné. Súd aktívne namiesto žalovanej rozporoval jeho skutkové tvrdenia.

3) K podanému odvolaniu sa žalovaná nevyjadřila.

4) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5) Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania napadnutého rozsudku, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nepochybne vyplynulo, že O. O., a.s. ako veriteľ uzavrela so žalovanou Zmluvu o bežnom účte č. 0422813562/0900 zo dňa 21.01.2004. Následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 O. O. a.s. ako postupca postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej žalobcovi, ktorý si ju uplatňuje v predmetnom konaní. V zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách súd prvej inštancie skúmal splnenie podmienok, za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu a zistil, že tieto neboli naplnené. V zmysle tohto ustanovenia účinného ku dňu postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojej aktívnej vecnej legitímácie keďže nepreukázal, že v danom prípade išlo o splatnú pohľadávku. Nedošlo k mimoriadnej splatnosti celého úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v

splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca nepreukázal, že by banka upozornila žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky podľa ust. § 565 OZ (resp. že by jej také oznámenie doručila) a nepreukázal ani doručenie výzvy banky na zaplatenie dlhu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

6) Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca nepreukázal skutočnosti ohľadom platného postúpenia pohľadávky, keďže z vyššie uvedených dôvodov v procese zosplatnenia boli vady, v dôsledku ktorých nemožno hovoriť o platnom zosplatnení pohľadávky. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018, podľa ktorého je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa Zákonom o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“. Čo sa týka ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, toto je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia upravenej v ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Účelom daného ustanovenia bolo upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona postavenie subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenie a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o bankách. Takýmto špecifikom je aj úprava bankového tajomstva, na úpravu ktorého citované ustanovenie nepochybne nadväzuje. Práve bankové tajomstvo je dôvodom osobitného režimu pri postupovaní pohľadávok banky. Citované ustanovenie je ustanovením špeciálnym aj vo vzťahu k ustanoveniu § 525 Občianskeho zákonníka a upravuje špeciálne prípady pohľadávok, ktoré sú vylúčené z postúpenia, teda sú nespôsobilým predmetom postúpenia. Postúpenie pohľadávky nespôsobilé na postúpenie v nadväznosti na ust. § 39 Občianskeho zákonníka spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto postúpenia, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offa, a preto námietky žalobcu ohľadom toho, že súd nemal skúmať splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky keď ich žalovaná nenamietala sú nenáležité. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nepochybne vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu, že žalovaný bol napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu žalovaného. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi, pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

7) Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal naplnenie podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nesplnenie podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemal v spore aktívnu vecnú legitímáciu, je správny. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa, že žalobca ani v odvolaní nepreukázal splnenie vyššie uvedených podmienok pre platné postúpenie ale len tvrdil skutočnosti.

8) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

9) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).